Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

av den 18 december 1975

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om föreskrivna skyltar och märkningar samt deras placering och fastsättningssätt på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon

(76/114/EEG)

(EGT L 24, 30.1.1976, s. 1)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens direktiv 78/507/EEG av den 19 maj 1978	L 155	31	13.6.1978

Ändrat genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Grekland (*)	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Anslutningsakten för Spanien och Portugal	L 302	23	15.11.1985

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

RÅDETS DIREKTIV

av den 18 december 1975

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om föreskrivna skyltar och märkningar samt deras placering och fastsättningssätt på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon

(76/114/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2], och

med beaktande av följande:

De tekniska krav som motorfordon måste uppfylla enligt nationell lagstiftning gäller bl.a. föreskrivna skyltar och märkningar samt deras placering och fastsättningssätt.

Dessa krav skiljer sig åt från en medlemsstat till en annan. Det är därför nödvändigt att alla medlemsstater antar samma krav, antingen som tillägg till eller i stället för sina nuvarande regler, för att därmed för alla fordonstyper medge det förfarande för EEG-typgodkännande som behandlats i rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon [3].

Tillnärmningen av den nationella lagstiftningen om motorfordon innefattar medlemsstaternas ömsesidiga erkännande av de kontroller som utförs av var och en av dem på grundval av gemensamma bestämmelser. För att ett sådant system skall bli framgångsrikt måste dessa bestämmelser tillämpas av alla medlemsstater från samma datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv avses med *fordon* varje motorfordon som är avsett att användas på väg, med eller utan karosseri, med minst fyra hjul och som är konstruerade för en högsta hastighet som överstiger 25 km/tim och släpvagnar till dessa fordon, dock med undantag av spårbundna fordon, traktorer och maskiner för jordbruk eller skogsbruk samt andra motorredskap.

Artikel 2

Ingen medlemsstat får vägra att bevilja EEG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för ett fordon av skäl som hänför sig till de föreskrivna skyltarna och märkningarna eller deras placering och fastsättningsmetod om de uppfyller kraven i bilagan.

Artikel 3

Ingen medlemsstat får vägra att registrera ett fordon eller förbjuda att det säljs, tas i bruk eller används av skäl som hänför sig till de föreskrivna skyltarna och märkningarna eller deras placering och fastsättningsmetod om de uppfyller kraven i bilagan till detta direktiv.

---

[1] EGT nr C 5, 8.1.1975, s. 41.
[2] EGT nr C 47, 27.2.1975, s. 4.
[3] EGT nr L 42, 23.2.1970, s. 1.

▼B

Artikel 4

De ändringar som är nödvändiga för att anpassa kraven i bilagan till den tekniska utvecklingen skall antas enligt det förfarande som beskrivs i artikel 13 i direktiv 70/156/EEG.

Artikel 5

1. Före den 1 januari 1977 skall medlemsstaterna anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv och skall genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall sätta i kraft dessa bestämmelser den 1 oktober 1978.

2. Efter anmälan av detta direktiv skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om alla förslag till lagar och andra författningar som de avser att anta inom det område som omfattas av detta direktiv; underrättelsen skall lämnas i så god tid att kommissionen hinner lämna synpunkter på förslaget.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA

1. ALLMÄNT

1.1 Alla fordon skall vara försedda med den skylt och de märkningar som beskrivs i följande avsnitt. Skylten och märkningarna skall antingen vara anbringade av tillverkaren eller av dennes auktoriserade representant.

2. TILLVERKARSKYLT

2.1 En tillverkarskylt enligt mallen i tillägget skall vara stadigt fastsatt på en framträdande och lätt åtkomlig plats på en del som inte är föremål för utbyte vid användning. Skylten skall vara tydlig och ha outplånlig text med följande upplysningar i angiven ordning:

2.1.1 Tillverkarens namn.

2.1.2 EEG-typgodkännandenummer ►M1 [1] ◄

Numret består av den gemena bokstaven ”e” följd av, i angiven ordning, de särskiljande siffrorna eller bokstäverna för det land som beviljat EEG-typgodkännandet ►A2 (1 för Tyskland, 2 för Frankrike, 3 för Italien, 4 för Nederländerna, 6 för Belgien, 9 för Spanien, 11 för Förenade kungariket, 13 för Luxemburg, 18 för Danmark, GR för Grekland, IRL för Irland, P för Portugal) ◄ och det typgodkännandenummer som motsvarar numret på typgodkännandeintyget för fordonstypen. En asterisk skall placeras mellan bokstaven ”e” och de särskiljande siffrorna eller bokstäverna för det land som beviljat EEG-typgodkännandet, och mellan de särskiljande siffrorna eller bokstäverna och typgodkännandenumret.

2.1.3 Fordonets identifieringsnummer.

2.1.4 Högsta tillåtna ►M1 lastmassa ◄ för fordonet.

2.1.5 Högsta tillåtna ►M1 lastmassa ◄ för den fordonskombination i vilken fordonet används som dragfordon.

2.1.6 Högsta tillåtna axeltryck för varje axel, i ordningen framifrån och bakåt.

2.1.7 För en påhängsvagn, högsta tillåtna ►M1 massa ◄ på vändskivans kopplingstapp.

2.1.8 Kraven i 2.1.4-2.1.7 skall inte träda i kraft förrän 12 månader har förflutit från dagen för antagandet av rådets direktiv om ►M1 massor ◄ och mått för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon. Under tiden kan emellertid en medlemsstat kräva att de högsta tillåtna ►M1 massor ◄ som föreskrivs i landets nationella lagstiftning anges på skylten på varje fordon som tas i bruk inom dess territorium.

Om den tekniskt tillåtna massan är högre än den högsta tillåtna massan kan medlemsstaten i fråga begära att även den tekniskt tillåtna massan anges. Massan skall anges i två kolumner med den högsta tillåtna massan till vänster och den tekniskt tillåtna massan till höger.

2.2 Tillverkaren får ge ytterligare upplysningar nedanför eller vid sidan av de förskrivna uppgifterna, utanför en tydligt utritad rektangel som endast skall omsluta de upplysningar som föreskrivs i 2.1.1-2.1.8 (se tillägget till denna bilaga).

3. FORDONETS IDENTIFIERINGSNUMMER

Fordonets identifieringsnummer utgörs av en fast teckenkombination som tillverkaren tilldelar varje fordon. Dess syfte är att säkerställa att varje fordon kan identifieras entydigt under en tid av 30 år med hjälp av tillverkaren, utan att ytterligare uppgifter behövs. Fordonets identifieringsnummer skall uppfylla följande krav:

▼M1

3.1 Det skall vara angivet på tillverkarskylten, och även på chassit, ramen eller någon annan liknande del.

3.1.1 Det skall bestå av tre delar.

[1] Om ett fordon inte har fått EEG-typgodkännande och därför saknar EEG-typgodkännandenummer, får en medlemsstat kräva att det nationella typgodkännandenumret anges. Om ett nationellt typgodkännandenummer måste anges kan tillverkaren ange detta antingen på tillverkarskylten eller på en separat skylt.

▼M1

3.1.1.1 Den första delen skall bestå av en kod som tilldelats fordonstillverkaren, för att göra det möjligt att identifiera honom. Koden skall bestå av tre tecken, bokstäver eller siffror som tilldelas av en behörig myndighet i det land där tillverkaren har sin huvudsakliga verksamhet, i samverkan med den agentur som är representant för den internationella standardiseringsorganisationen ISO. Det första tecknet anger ett geografiskt område, det andra ett land inom ett geografiskt område och det tredje en särskild tillverkare.

I det fall tillverkaren framställer mindre än 500 fordon per år skall det tredje tecknet alltid vara ”9”. För identifiering av sådana tillverkare skall den behöriga myndigheten som nämns ovan även ange det tredje, fjärde och femte tecknet i den tredje delen.

3.1.1.2 Den andra delen skall bestå av sex tecken (bokstäver eller siffror) som skall ange fordonets allmänna egenskaper. Om ett eller flera av dessa tecken inte utnyttjas av tillverkaren, skall de lediga teckenpositionerna fyllas med alfabetiska eller numeriska tecken efter tillverkarens eget val.

3.1.1.3 Den tredje delen, som består av åtta tecken, av vilka de fyra sista måste vara numeriska, skall tillsammans med de två andra delarna medge en entydig identifiering av ett specifikt fordon. Varje outnyttjad teckenposition skall fyllas med en nolla så att det totala antalet nödvändiga tecken uppnås.

3.1.2 Alla delarnas tecken skall, när detta är möjligt, anges på samma rad.

I undantagsfall får de av tekniska skäl även anges på två rader. I detta senare fall får dock ingen del delas mellan två rader. Början och slutet på varje rad måste markeras med en symbol som varken är en arabisk siffra eller en romersk bokstav, och som inte kan förväxlas med sådana tecken. Detta krav kan dock frångås i de fall där numret anges på endast en rad på tillverkarskylten. Det är även tillåtet att placera sådan symbol mellan de tre delarna på en rad (punkt 3.1.1).

Det får inte finnas något mellanrum mellan tecknen.

▼B

3.2. Identifieringsnumret skall dessutom

3.2.1 vara märkt på chassit, ramen eller annan liknande del, på fordonets högra sida,

3.2.2 vara placerat på en klart synlig och åtkomlig plats genom exempelvis nitning eller stämpling på ett sådant sätt att det inte kan utplånas eller förvrängas.

4. TECKEN

4.1 Romerska bokstäver och arabiska siffror skall användas för alla märkningar enligt avsnitten 2 och 3. Romerska bokstäver som används i de märkningar som nämns i 2.1.1 och 2.1.3 och 3 skall dock vara versaler.

4.2 För fordonets identifieringsnummer gäller följande:

4.2.1 Användning av bokstäverna I, O och Q samt bindestreck, asterisker och andra särskilda tecken utöver de symboler som anges i sista stycket i 3.1.2 är inte tillåten.

4.2.2 Bokstävernas och siffrornas minsta höjd skall vara enligt följande:

4.2.2.1 7 mm för tecken som är direkt anbringade på chassit, ramen eller annan liknande fordonsdel.

4.2.2.2 4 mm för tecken som är anbringade på tillverkarskylten.

▼**M1**

TILLÄGG

MALL FÖR TILLVERKARSKYLT

Nedanstående exempel har inget samband med de uppgifter som förekommer på verkliga tillverkarskyltar. De är uteslutande avsedda som vägledning.

Exempel nr. 1

STELLA FABBRICA AUTOMOBILI

e * 3 * 1485

3 I S K L M 3 A C 8 B 1 2 3 9 5 4

1 500 kg
2 500 kg
1 – 730 kg
2 – 810 kg

Exempel för ett fordon i kategori M_1.

Ytterligare upplysningar enligt punkt 2.2 får anges nedanför eller vid sidan av föreskrivna uppgifterna (se rektanglarna som markeras med punktlinjer i ovanstående mall).

Exempel nr. 2

MAYER KRAFTFAHRZEUGWERK

e * 1 * 501

3 G T W O 1 8 0 0 9 B S 5 1 3 1 2

22 000 kg
38 000 kg
1 – 7 000 kg
2 – 8 000 kg
3 – 8 000 kg

Exempel för fordon i kategori N_3.

Ytterligare upplysningar enligt punkt 2.2 får anges nedanför eller vid sidan av föreskrivna uppgifterna (se rektanglar som markeras med punktlinjer i mallen överst).